

РЕШЕНИЕ

№ 1272

гр. Пловдив, 22.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на осми март през две хиляди двадесет и трета година в
следния състав:

Председател: Таня Асп. Г.ева - Точевска

при участието на секретаря Златка Ем. Д.
като разгледа докладваното от Таня Асп. Г.ева - Точевска Гражданско дело
№ 20225330114980 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са обективно съединени искиове с правна квалификация чл. 128, т. 2 вр. с чл. 245, ал. 1 и ал. 2 от КТ, и чл. 86 от ЗЗД.

Ищцата В. Д. И., с ЕГН *****, от *****, чрез пълномощника адв. Г. С., е
предявила срещу ПОД “Топлина” АД, ЕИК 175137918, със седалище и адрес на управление: гр.
София, индустриална зона „Орион“, ул. “3020” № 34, ет. 8, представлявано от *****.

Предявени са обективно съединени искиове с правно основание чл. 128, т. 2 вр. чл. 245,
ал. 1 от Кодекса на труда за осъждане на ответника да заплати на ищеца следните суми: сумата от
881 лева (осемстотин осемдесет и един лева), представляваща неплатено трудово възнаграждение
за периода 01.07.2022г. – 17.08.2022г. включително, ведно със законната лихва от подаване на
исковата молба – 19.10.2022 г. до окончателното плащане на вземането. Претендира разноски.

Ищецът твърди, че е започнал работа по ТПО с ПОД “Топлина” АД по силата на трудов
договор от 02.07.2019г., като работил до 17.08.2022г., когато ТПО било прекратено на осн. чл. 334,
ал. 1 от КТ, като бил спазен срока на отправеното предизвестие. Ищцата твърди да е полагала
труд, но да не ѝ било заплатено дължимото тр. възнаграждение за месеците юли и август 2022г.,
както следва – 581 лева за юли и 300 лева за м. август до прекр. на ТПО. Ето защо се моли да се
осъди ответника да ги заплати. Претендира законна лихва от завеждане на ИМ до окончателното
плащане и присъждане на разноските по делото.

В законоустановения срок е постъпил писмен отговор от ответното дружество. Взема се
становище за допустимост, но неоснователност на исковите. Признават се твърденията на ищеца,
че за процесния период е бил в ТПО с ответника, но се оспорва да е полагал труд по трудовото си

правоотношение за месеците, за които претендира заплащане на тр. възнаграждение. Твърди се още от м. май 2022г. същата да е спряла да се явява на работа, като работодателят е започнал опити да прекрати тр. й договор, който е бил втори такъв при условията на външно съвместителство. Изпратените й на 27.05.2022г. книжа се върнали на 06.06.2022г. като неполучени, като й била връчена нот. покана за прекр. на ТПО едва на 01.08.2022г., по местоработата й по основното ТПО. За периода 01.07.2022г. до прекр. на 18.08.2022г. ищцата се водела в самоотлъчка, който престой бил по вина на работника, не на работодателя, поради което не й се дължало тр. възнаграждение. Ето защо се моли исковете да се отхвърлят, претендира разноски.

Моли за отхвърляне на исковете. Претендира разноски, възразява за прекомерност на разноските на ищеца.

В съдебно заседание ищцата, чрез пълномощника адв. Г. поддържа иска, твърди ищцата да е полагала труд, но да не й е заплатено дължимото тр. възнаграждение, като счита, че ищцата е нямала задължение за постигане на определени резултати, от които да зависи заплащането на труда й, нито пък да подава определени отчети, въз основа на които да й се начислява ТВ за съответния месец. Претендира възнаграждение по реда на чл. 38 от Закона за адвокатурата.

В съдебно заседание ответникът, чрез пълномощника адв. И.а счита иска за недоказан, тъй като ищцата не е полагала труд, не е работила последните два месеца от трудовото си правоотношение, счита за доказано същата да не е извършвала дейност в полза на ищцовото дружество, напротив – развивала е конкурентна дейност, и вместо да привлича клиенти за ищеца, е премествала своите клиенти в друго пенсионно-осигурително дружество. Ето защо моли исковете да се отхвърлят.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и като обсъди събраните по делото доказателства, намери за установено следното:

От представения трудов договор от 02.07.2019 г., сключен между ищцата и ответното дружество се установява, че същата е работила в ответното дружество по трудово правоотношение на длъжност „Регионален представител“ в дирекция „Продажби“, с посочено място на работа – офис Пловдив, на основание трудов договор по чл. 111 от КТ, за допълнителен труд при друг работодател сключен за 4 часа дневно, 20 часа седмично, на непълно работно време, като е уговорено ОМВ 750 лева, платимо до 10-то число на месеца, следващ полагането на труда. В трудовия договор е посочено, че служителят следва да изпълнява своите задължения в съответствие с длъжностна характеристика и връчени му от работодателя инструкции. Правата и задълженията на страните са уговорени общо, липсва каквато и да било конкретика в какво се състоят длъжностните задължения на ищцата.

Представят се от ищеца нот. покана, предизвестие и заповед за прекр. на ТПО, видно от които тр. договор с ищцата е прекратен, считано от 18.08.2022г., с получено на 01.08.2022г. 15-дневно предизвестие по чл. 334 от КТ.

Ответната страна представя таблици за отчитане явяването и неявяването на работа за месеците юли и август, в които срещу името на ищцата за периода 01.07.2022г. – 17.08.2022г. е отбелязана буквата „С“, като в легендата към таблицата е посочено, че това означава самоотлъчка. За този период в таблиците от посочени 35 лица само срещу името на ищцата пише „С“, срещу брой дни отпуск навсякъде в таблицата пише – 0. В заповедта за прекр. на ТПО обаче е разпоредено да й се изплати обезщетение за 33 дни неползван ПГО. Тези таблици са оспорени от ищцовата страна като едностранно съставени от работодателя документи с невярно съдържание.

Признато е за безспорно между страните с протоколно определение от 19.12.2022г., че ако ищцата е работила в периода 01.07-17.08.2022г., то дължимото ѝ тр. възнаграждение би било в посочените в исковата молба нетни размери - 581 лева за юли и 300 лева за м. август 2023г.

По делото на всяка от страните са разпитани по двама свидетели за установяване на обстоятелствата работила ли е или не ищцата през процесните два месеца и в какво се е състояло изпълнението на трудовите ѝ задължения, каква е била организацията на работа на лицата на длъжност „регионален представител“ при работодателя и в какво конкретно се състои изпълнението на трудовите им функции.

От показанията на свидетеля на работодателя – *****, негов служител на длъжност „*****“ се установява, че същият работи на тази длъжност в централата на дружеството в гр. С. Според него ищцата И. е работела на различна длъжност от посочената в трудовия ѝ договор, а именно – главен осигурителен посредник, като твърди да е пряк ръководител на ищцата. същият работи с ищцата от момента, в който предходният ѝ ръководител е напуснал дружеството. Според показанията му в политиката на дружеството се включва поддържане на офис във всеки централен областен град, като за ***** била наета една стая на *****. Този офис се посещавал от всички служители и главни осигурителни посредници. Те нямали работно време, но били длъжни да посещават офиса и да приемат клиенти. Работата на ищцата се състояла в привличане на нови клиенти и съставяне на план за действие за нейната работа в дружеството. Главните осигурителни посредници били длъжни да създават мрежа от агенти. Според свидетеля ищцата имала задължение да представя ежемесечни отчети, но не представляла такива. В нейната мрежа били следните лица – съпругът на ищцата *****, старши осигурителен посредник на граждански договор, и още двама техни приятели *****, като уточнява, че това не са пълномощниците на ищцата по делото. Документация не се подписвала, самите отчети представлявали електронна извадка по системата какво е направено от служителя. Прави се извод, че ищцата не е посещавала офис от това, че клиенти на дружеството се обаждали и питали защо няма човек в офиса. Офисът бил заключен и празен при проверките, които правел свидетеля. от показанията му също така се установява, че не е имало ред и график за посещение на офиса, нито служител, който да стои постоянно в него, нямало разпределение кой да стои в офиса. По същия начин, като ищцата били и лицата *****, който бил главен осигурителен посредник и посещавал офиса регулярно. Клиенти, които посещавали офиса и се оплаквали, че бил заключен- това били граждани, а не клиенти от мрежата на ищцата, не били лица, които тя е привлякла като клиенти на дружеството. Това били лица, които искали да бъдат насочени към осигурителен посредник за консултация. В тези случаи свидетелят се обаждал на някой посредник, вкл. и на ищцата, и молел клиентът да бъде обслужен. Имало такива позвънявания и към В.. свидетелят сочи, че в дружеството били притеснени, когато разбрали, че тя не посещава офиса, както и че от страна на съпруга на В. – *****, имало отлив на заявления към друго осигурително дружество – Пенсионно-осигурителен институт (ПОИ), което се случило през м. април, когато той прекратил договора си с ПОД „Топлина“ и се регистрирал в ПОИ, като започнал изтегляне на техните клиенти с В. към това друго дружество. Реално установили, че е налице конфликт на интереси – плащат заплата на В., а съпругът ѝ работи за конкуренцията и изтегля клиентите им в другото дружество. Твърди се за месеците юли и август В. да не е посещавала офиса и да няма нито едно подадено заявление за присъединяване към дружеството от нея. След като узнали за това, че съпругът ѝ вече работи за друго пенсионно-осигурително дружество, започнали да издирват ищцата, вкл. и по телефона, за прекратяване на трудовото ѝ правоотношение, установили, че е сменила и адреса, и основния си работодател, без

да уведоми ответника, и в крайна сметка книгата ѝ били връчени с нотариална покана. През този период, в който я търсели, за ад я уволнят, ищцата не е развивала дейност, няма подадени заявления и не е ходила в офиса. Според свидетеля тя била длъжна да подава отчети, но такива нямало подадени. тя привличала клиенти до март- април, а оттам нататък започнала обратна процедура – нейните клиенти се изтегляли към дружеството, с което съпругът ѝ сключил договор.

От показанията на свидетеля на ищеца ****, бивш служител на ответника и настоящ служител на ****, се установява, че свидетелката е заемала длъжността „*****“ преди предходния свидетел, като е била пряк ****на ищцата. Работата на свидетелката била да набира колеги, които да работят за ПОД Топлина, като същата привлякла ищцата като осигурителен посредник в дружеството. Според свидетелката работата на тези посредници се следи в реално време по системата, електронна такава, на дружеството, какви заявления са подадени. за различните осигурителни посредници било различно. За тези, които работели „на терен“ като ищцата, в задълженията им влизало да привличат осигурени лица за фондовете, за които работят. Това се случвало извън офис, като регионалният офис се ползвал само за срещу между самите служители и за обучения. При сключване на договора с В. уговорката била да е на 4-часов работен ден, а като офис да се ползва кантората на съпруга ѝ *****. Тази уговорка не била писмено закрепена в трудовия ѝ договор, и нямало сключен договор за наем между дружеството и **** за ползване на кантората му. Работният ден на осигурителните посредници бил ненормиран, нямало зададен план и показатели, които да се изпълняват, всеки сам си организирал времето и работата. какво е свършено се проследявало по електронната система – дали този посредник има подадени заявления за привличане на осигурени лица. Нямало план, дружеството преценяло при липса на достатъчна активност дали да освободи някой посредник или не, да прекрати договора си с него. Нямало определени параметри като брой привлечени лица, на база на които тя да получава възнаграждението си, същото се изплащало, независимо дали има или не такива лица, като при липса на такива дружеството можело да прецени да прекрати договора си с това лице. Възнаграждението се изплащало, независимо дали има или не такива привлечени лица. самата ищца не е била от активните посредници, според бившата ѝ ръководителка. Свидетелката счита, че до отлив на подадени заявления в посока друго пенсионно-осигурително дружество, и до напускането на колеги на свидетелката от нейната мрежа, част от които били ищцата и съпруга ѝ, се е стигнало, след като свидетелката е напуснала работата си при ответника, тези други лица са взели решение да я последват в другия фонд. Според свидетелката, докато тя е била на работа, такива таблици за отчитане работно време на осигурителните посредници изобщо не са били съставяни, ако лицето е било в болнични, се водело в такива, а ко било в отпуск, се водело така, през останалото време се водели на работа и получавали възнаграждение. Нямало е конкретни изисквания за посещаване на офис, според свидетелката, никъде не били въвеждани правила за работа, работно време или задължение за посещаване на офис, в писмен вид, имало устни указания за работа. Нямало е присъствени форми като представените по делото, подписани от свидетеля *****, по нейно време. Според свидетелката след нейното напускане много хора от мрежата ѝ са напуснали, един от които е бил съпругът на В., който я последвал в ПОИ. В. останала да работи за ответника.

Разпитан е свидетелят на ищеца ***** от чиито показания се установява, че е бил едно от лицата от мрежата на В. И. заедно с нейния съпруг *****, като те са работели по граждански договор. Според показанията му неговият договор е бил до края на 2022г. Същият обяснява как са работели – ако намерел лице, което желае да се прехвърли във фонда на ответника, е подавал

данните му на В. да го провери, като оттам насетне тя поемала нещата и попълвала документите. В. ходела в кантората на **** за да вземе от него имена на лица, питала го колко хора е събрал, да му даде данни на лицата, които искат да сменят пенсионния си фонд. Според адв. ***** той е работел по този начин с ищцата няколко месеца, част от които са месеците чли и август 2022г. лично на него, който бил по граждански договор, се плащало за свършена работа, като ползвали кантората на съпруга ѝ а***** но В. ходела и в кантората на адв. *****за тази дейност. Такива срещи, за подаване данни за лица, според ***** са имали 2 или 3 пъти седмично с В.. Според св. ***** той е работел за ответника по граждански договор само през 2022г., като организация и контрол на тази дейност за него е упражнявала В.. В. е подавала информацията и заявленията, св. ***** само я свързвал с лицата и ѝ давал техните данни.

Във връзка с показанията на свидетелите ответната страна е представила справки за подали заявление за присъединяване към фонда лица за периода януари – август 2022г., за които висшестоящ осигурителен посредник е В. И.. В справката фигурират 26 лица за периода януари – май 2022г., като отделно е дадена справка за едно лице от св. ****с висшестоящ посредник ****. От втората справка е видно, че лицето ***** е прекратило отношенията си с ПОД Топлина на 21.03.2022г. и е започнала работа за ПОИ на 06.04.2022г. , а *****е прекратил договора си с ПОД Топлина на 28.04.2022г. и е започнал работа за ПОИ на 03.05.2022г.

При така установените факти от значение на спора съдът достигна до следните правни изводи:

За да се уважи искът по чл. 128, т. 2 от КТ за осъждане на ответника да заплати на ищеца неплатеното трудово възнаграждение е необходимо ищецът да установи, че през процесния период е работил при ищеца, изпълнявал е трудовите си задължения, както и размера на дължимото трудово възнаграждение за този период. В тежест на ответната страна е да установи, че е заплатила същото, респ. че не се дължи на друго основание. В случая страните не спорят, че на ищцата би се дължала исковата сума, ако е полагала труд при ответника за месеците юли и август 2022 г. до датата на прекр. на ТПО. Спорно е дали е полагала труд за ответника, какви точно са били тр. ѝ задължения и дали ищцата ги е извършвала.

Съдът намира, че от всички гореобсъдени доказателства се установява, че ищцата е била с „плаващо“ работно време, като не се установява задължението ѝ да посещава офиса на осигурителното дружество в гр. П. нито на определени интервали, нито в определени дни или часове, нито пък там е било работното ѝ място. Работата ѝ е била да набира осигурени лица, които да се прехвърлят в дружеството, за което тя работи, но без трудовия ѝ договор да е обвързан с определен резултат – т. е. работа „на норма“. Същата не е имала определена норма, която да изпълни, за да получи трудовото си възнаграждение, както и основното трудово възнаграждение на продавача в определен магазин не е обвързано с количество стока, която трябва да продаде. Обстоятелството, че съпругът на ищцата и горестоящият представител, който ѝ е бил пряк ръководител, са преминали на работа в друго дружество, не води до отпадане задължението на работодателя да заплаща трудово възнаграждение на своя служител, който все още работи при него. В случая работодателят е имал право да прекрати ТПО на ищцата, ако е счел, че е налице конфликт на интереси поради това, че съпругът на ищцата се е преместил да работи за конкурентно дружество, което впоследствие е и сторил. Това обаче не води до отпадане задължението на работодателя да заплаща трудово възнаграждение за установения при него режим на работа – без фиксирано работно време, без изрично посочване задължение да се посещава офис в конкретно време и да се стои в него. От показанията на всички свидетели се установи, че ищцата

не е била длъжна през работното си време да стои в офис, а да обикаля и да търси лица, които да привлече да прехвърлят пенсионния си фонд при работодателя. В случая досежно задължението да подава отчети, от показанията на двамата свидетели – на ищеца и на ответника, които в различно време са изпълнявали една и съща длъжност при работодателя, всъщност се установи, че тези отчети представляват електронна информация за броя привлечени лица от осигуреното лице, от който брой лица обаче не е обвързано изплащането на ТВ. Досежно таблиците за явяване на работа, те са частни документи, ползващи работодателя, които са оспорени от ищеца, като съвкупно от показанията на разпитаните свидетели може да се направи извод, че всъщност ищцата, работеща на същия режим на работа като другите служители на дружеството (които също не посещават офиса, той е бил заключен, а са в движение, „на терен“) е водена в самоотлъчка като наказание за това, че съпругът ѝ е преминал на работа в конкуренцията, без нещо в ритъма ѝ на работа да е било променено. Съгласно тр. ѝ договор, ищцата е била на длъжност регионален представител, а не главен осигурителен посредник. Тя е нямала задължение да стои в офиса, не е ясно този офис как трябва да се посещава, кой да го отключи, а от показанията на свидетеля на самия ищец се установява, че при няколко лица на тази длъжност за гр. Пловдив този офис е бил заключен. В случая липсата на организация при работодателя досежно въвеждане на конкретни задължения, които да се изпълняват в рамките на работното време, на конкретно работно място, липса на въведен режим за посещение на офиса, липса на изрично вменено задължение да подава отчет, не може да се вмени във вина на ищцата. Доколкото трудовият ѝ договор не е обвързан с определен резултат и при така установения режим на работа, и доколкото от показанията на свидетелите на ищцовата страна се установи, че същата е осъществявала контакт с лица от своята мрежа, търсили са лица, които да бъдат привлечени да прехвърлят пенсионния си фонд при ответника, извършвали са проверка на тези лица дали са осигурени, в кой пенсионен фонд са, ползван е по устна договорка офисът на съпруга на ищцата и на св. Николов за тези срещи, и доколкото заплащането на труда не е обвързано с постигане на определени резултати, то следва да се приеме, че в процесния период ищцата е полагала труд по тр. си правоотношение и тр. възнаграждение ѝ се дължи. За размера му страните не спорят, че възлиза на 881 лева за периода 01.07.2022г.-17.08.2022г. Ето защо искът ще се уважи, като се присъди и законната лихва от завеждане на иска до окончателното плащане.

С оглед изхода на спора ищецът има право на присъждане на разноски.

Ищецът претендира направените разноски за адвокатско възнаграждение, които да се присъдят на адв. Г. по реда на чл. 38 от Закона за адвокатурата. Съгл. чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредбата за минималните размери на адв. възнаграждения, същите възлизат на сумата от 400 лева.

Ответникът на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК вр. с чл. 72, ал. 1 от ГПК следва да бъде осъден да заплати разноските по делото за държавна такса върху уважения размер на исковете. Съгласно чл. 1 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК дължимата държавна такса върху иска по чл. 128, т. 2 от КТ за заплащане на неплатеното трудово възнаграждение възлиза на 50 лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ПОД “Топлина” АД, ЕИК 175137918, със седалище и адрес на управление:

гр. София, индустриална зона „Орион“, ул. “3020” № 34, ет. 8, представлявано от ***** да заплати на В. Д. И., с ЕГН *****, от *****, чрез пълномощника адв. К. Г. сумата от **881 лева** (осемстотин осемдесет и един лева), представляваща неплатено трудово възнаграждение за периода 01.07.2022г. – 17.08.2022г. включително, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба – **19.10.2022** г. до окончателното плащане на вземането .

ОСЪЖДА ПОД “Топлина” АД, ЕИК 175137918, със седалище и адрес на управление: гр. София, индустриална зона „Орион“, ул. “3020” № 34, ет. 8, представлявано от***** да заплати на адвокат К. Д. Г., БУЛСТАТ 180546208, със служебен адрес: ***** сумата от **400 лева** (четиристотин лева) – адвокатско възнаграждение за осъществено на ищеца процесуално представителство по реда на чл. 38 от Закона за Адвокатурата.

ОСЪЖДА ПОД “Топлина” АД, ЕИК 175137918, със седалище и адрес на управление: гр. София, индустриална зона „Орион“, ул. “3020” № 34, ет. 8, представлявано от***** да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, по сметка на РС - Пловдив сумата от **50 лева** (петдесет лева) - държавна такса върху иска по чл. 128, т. 2 от КТ за заплащане на неплатеното трудово възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – гр. Пловдив в двуседмичен срок от датата на обявяването му – 22.03.2023г., на основание чл. 315, ал. 2 от ГПК.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____/п/_____